

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΪ.

Τόμος Γ'.

ΑΡΙΘΜ. 14 (62).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξέμνητος μόνον καὶ προπληρωτέα: Πενταζοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.

τῇ 15/27. Ἰουλίου 1887.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1839, ἔνθα καὶ ἐπέρανε κατὰ το 1859 τὰς νομικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, γράψας ἐναίσιμον διατριβὴν „Περὶ Ὁρκωτικοῦ συστήματος“.

Πρὶν ἢ παρακολουθήσωμεν τὸν Ἀγγελὸν Βλάχον, νεώτατον καὶ ἀριστεύσαντα ἤδη διδάκτορα, εἰς τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ στάδιον, ἀνάγκη νὰ προτάξωμεν ὀλίγας τινὰς λέξεις περὶ τῆς φιλολογικῆς του μορφώσεως κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. Δεκατετραετὴς μόλις ἤρχισε νὰ γράφῃ στίχους, ἀφοῦ ἤδη πρὸ ἔτους εἶχε δημοσιεύσει ἐν τῇ „Ἐφημερίδι τῶν Μαθητῶν“ τὴν πρώτην ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασίν του. Δεκαεπταετὴς φοιτητὴς συνέγραψε γλαφυρὰν μονογραφίαν „περὶ Ὑπᾶτων καὶ Ὑπατείας παρὰ Ῥωμαίους“, ἡ δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον „Ἡοῦς“ συλλογὴ τῶν πρώτων ποιήσεών του δὲν εἶνε διόλου μεταγενεστέρα. Σύγχρονος ἐπίσης εἶνε καὶ „ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς“, ἀνώνυμος ἐκδοθεὶς, κατὰ ἐν δὲ μόνον ἔτος νεωτέρα ἢ μετάφρασις τῆς „Βαλεντίνης“ τῆς Γεωργίας Σάνδης. Ταύτη ἐπηκολούθησε νέα ποιήσεων συλλογὴ, αἱ „Ὁραι“.

Διδάκτωρ, ποιητὴς, συγγραφεύς, καλλίστης οἰκογενείας υἱὸς καὶ μόνον εἰκοσαετὴς προσελήφθη ὡς ἀκόλουθος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, παραιτηθεὶς δὲ μετὰ τριετίαν τῆς θέσεως ταύτης ἦλθε κατὰ τὸ

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

1861 εἰς Γερμανίαν χάριν εὐρυτέρας παιδείσεως, καὶ διέμεινεν ἐνταῦθα μέχρι τέλους Φεβρουαρίου τοῦ 1863. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐδημοσίευσεν τὰς „Σφαγὰς τῆς Συρίας“, δρᾶμα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθὲν, τὸ ὥραϊον ἔπος του, τὸν „Φειδίαν καὶ Περικλέα“ καὶ μετὰ ἐν ἔτος τὰς „Ποιητικὰς μελέτας“ τοῦ Λαμαρτίνου, ἐμμέτρως μεταφρασθείσας. Κατὰ τὸ 1864 ἐπίσης ἐξέδωκε γερμανιστὶ Γραμματικὴν τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης, τετράκις μέχρι τοῦ 1883 ἀνατυπωθεῖσαν πρᾶ τῷ μεγίστῳ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκδοτικῷ καταστήματι τοῦ Brockhaus.

Ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας ἐδέχθη τὴν προταθεῖσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τοῦ 1865, παραιτηθεὶς τότε, ἵνα ἐκτεθῇ εἰς τὰς πρώτας Βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῇ προτροπῇ τῶν πολιτικῶν φίλων τοῦ κατὰ τὸ 1864 ἀποθανόντος πατρὸς του. Ἀποτυχὼν, διωρίσθη ἀμέσως τότε, κατὰ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1865 Τμηματάρχης τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου, ὅθεν ἀπεχώρησε τῷ 1868, ἵνα ἐκτεθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸν Βουλευτικὸν ἀγῶνα. Ἀποτυχὼν καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας ὡς καὶ εἰς τὰς ἄλλας δύο ἐπομένους, τὰς τοῦ 1869 καὶ 1871, ἔμεινε ἰδιωτεύων, δηλ. δημοσιογραφῶν καὶ ἀναπαύστως θεραπεύων τὰς Μού-

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Πρέσβευτης τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐν Βερολίνῳ.